

REVISOR POSTEN

INDHOLD

En god revisor er dyr,2 men tør man have en billig?	2
Er der styr på virksomhedens forsikringer?	3
Hvidvaskningsdirektivet4 – hvilke regler gælder?	4
Iværksætterselskaber – de første erfaringer	5
Kan virksomhedsordningen fortsætte6 efter salg af virksomhed?	6
Lønmodtager eller honorarmodtager?	6
Ansæt en elev eller lærling7 – og få del i opsvinget	7
Vi noterer at	8

Det konstruktive alternativ: KRESTON DANMARK

Et landsdækkende samarbejde mellem uafhængige danske statsautoriserede revisionsvirksomheder. Vi kombinerer den mindre revisionsvirksomheds fordele med den stores ressourcer. www.kreston.dk



A member of Kreston International | A global network of independent accounting firms

Revisionsfirmaet 
JØRGEN LØBNER ApS
Statsautoriseret revisor

Nørregade 14 · 8850 Bjerringbro
Tlf. 86 68 04 76 · Fax 86 68 04 64
E-mail: revisor@loebner.dk



En god revisor er dyr, men tør man have en billig?

Af Finn Elkjær, direktør

En god revisor er dyr. Men det har flere årsager.

Indledningsvist kan man pege på, at en statsautoriseret revisor har en lang uddannelse, der typisk afsluttes i 30–40-års alderen. Da mange firmaer traditionelt har haft kutyme for, at en statsautoriseret revisor skal trække sig ved 60–65-års alderen, for at give plads til yngre kræfter, har der altså ikke været mange år for revisoren til at optjene sin løn. Reglerne er nu ændret, men mange kunder fravælger typisk stadig en ældre revisor.

Derudover har revisorer i dag en række forpligtelser, som offentligheden har svært ved at gennemskue og forstå. Selv for små klienter skal revisor håndtere en meget stor mængde papir. Revisor skal udover revisionen (og for mindre virksomheder ofte årsrapporten) lave en omfattende dokumentation af det udførte arbejde, udarbejde revisionsaftaler, som skal holdes ajour, revisionsprotokollater (som er en dansk særhed), og ledelseserklæringer, der ofte betegnes som revisors fraskrivelse af sit ansvar, hvilket dog ikke er tilfældet.

I stadigt stigende omfang er lovpligtig intern og ekstern kvalitetskontrol af revisorerne (betalt af revisorerne selv) et andet omkostningsfuldt ele-

ment, der påvirker prisen på revisorernes ydelser. I "gamle dage" kom en revisor langt med sund fornuft. Sådan er det ikke længere. Der findes i dag hele fire – standardiserede – erklæringer, som kan vælges af virksomheder efter størrelse eller ønske. Det drejer sig om:

- Revisionserklæring
- Erklæring om udvidet gennemgang
- Reviewerklæring
- Erklæring uden sikkerhed

Pengeinstitutter foretrækker en revisionserklæring for en sikkerheds skyld, og SKAT kender typisk ikke forskel på de enkelte erklæringer.

Endelig er branchen som alle andre præget af stor konkurrence. Selve revisionsydelsen er – især i større virksomheder – ofte i udbud, idet såkaldte "professionelle bestyrelser" primært tænker i resultater for den virksomhed, de nu er valgt i, fremfor i omfanget og værdien af den ydelse, de køber af revisor.

De fleste revisorer har formentlig også selv personlige erfaringer med tilfælde, hvor revisionsydelsen er blevet presset betragteligt i pris på

bekostning af loyalitet og (formentlig) i sidste ende kvalitet.

Revisor lever et farligt liv

At blive indklaget for Revisornævnet (tidligere Disciplinærnævnet) er i dag heller ikke nødvendigvis noget, en revisor bør skamme sig over, modsat i "gamle dage". Dengang blev man kun indklaget, hvis man notorisk havde lavet dårligt arbejde, og DET var rimeligt. Et blik på nutidens kendelser viser, at revisor ofte bliver indklaget og dømt for formelle fejl, som er uden nogen form for praktisk betydning, frem for reelle fejl, som naturligvis skal sanktioneres. Når man ser bødesanktionerne for rent formelle fejl, i forhold til advokaters fejl, kan man som revisor godt blive noget forundret. Advokater får kun en brøkdel af den straf, som revisor får, angiveligt fordi en advokat er partsrepræsentant, mens en revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant.

Ovenstående skal ikke ses som et forsvar for høje honorarer, men kan måske kaste lys over og hjælpe med at forklare, hvorfor revisorhonorarerne har det niveau, de har.

Er der styr på virksomhedens forsikringer?

Af Thomas Schöffner, Marsh A/S

For mange små og mellemstore virksomheder kan det ofte være uoverskueligt at danne sig et overblik over, hvilke forsikringer man bør have. En af årsagerne er, at der ikke findes noget entydigt svar på, hvilke forsikringer en virksomhed skal købe. Det afhænger meget af virksomhedens risikoprofil, risikovillighed og virksomhedstypen. Men med en god portion sund fornuft, og lidt professionel bistand, er der hjælp at hente.

Lynet kan slå ned. Bilen kan blive stjålet. Konkurrenten kan løbe med din opskrift på succes. I de værste tilfælde er der stort set ingen grænser for, hvad der kan gå galt, hvis uheldet er ude. Denne artikel giver en kort beskrivelse af nogle konkrete scenarier, hvor en forsikring kan være særdeles værdifuld, samt giver afslutningsvis et overblik over, hvilke forsikringer man som virksomhed bør overveje at tegne.

Erhvervs- og produktansvarsforsikring

Hvis en medarbejder er skyld i skade på andre mennesker eller deres ting i forbindelse med udførelsen af virksomhedens arbejde, er det virksomheden (som arbejdsgiver), der skal betale erstatning. Selv de mest forsigtige og fornuftige personer kan komme til at forårsage en skade. Erfaringen viser, at det sker i alle typer af virksomheder, og at det i værste fald kan true virksomhedens eksistens.

På produktansvarssiden sker det, at en virksomhed har leveret et produkt med en defekt, som i værste fald forvolder både person- og tingskade. Et eksempel kunne være en maskindel til en

fabrik, som på grund af en defekt eksploderer og dermed forvolder skade på både kundens medarbejdere og materiel.

Det sker også, at virksomheder bliver udsat for uberettigede erstatningskrav og bruger en masse tid og penge på at få dem afvist ved domstolene. Erstatningsansvaret i alle ovenstående tilfælde er noget, virksomheden kan forsikre sig mod med en erhvervs- og produktansvarsforsikring.

Indbrud i virksomhedens netbank – en overset risiko

Langt de fleste virksomheder har i dag it-systemer med et højt sikkerhedsniveau, og derfor er det heldigvis sjældent, at det lykkes it-kriminelle at bryde ind i en virksomheds netbank. Når det lykkes, kan det dog ramme virksomheden hårdt økonomisk, da det er virksomheden selv, der hæfter for misbrug.

Indbruddene sker normalt ved, at de it-kriminelle lægger spionprogrammer på virksomhedens computer. Spionprogrammet giver de it-kriminelle adgang til alt på virksomhedens computer, for eksempel dokumenter, fotos, mailboks,

adgangskoder og sikkerhedsnøgler, og dermed også ofte adgang til virksomhedens netbank. Lykkes det – kan den it-kriminelle tømme virksomhedens konti via netbanken og overføre beløbet til sig selv – eller oftere – til et såkaldt "muldyr", der via et netværk af transaktioner skjuler den it-kriminelles identitet. Den risiko kan virksomheden afdække ved enten at tegne en kriminalitetsforsikring eller en målrettet netbankforsikring.

Forsikringsoverblik

Et godt råd til virksomhederne er at udarbejde en udførlig forretningsplan, før de overhovedet begynder at overveje, hvilke forsikringer der skal tegnes. Forretningsplanen bør indeholde en lang række worst case-scenarier. Først når virksomheden har dannet sig et overblik over alle relevante risici, er de i stand til at træffe de rigtige forsikringsvalg. Nedenstående skema er udarbejdet med henblik på at give virksomheder en hjælpende hånd til at danne sig et overblik over, hvilke forsikringstyper man bør overveje under hver af de essentielle dele af virksomheden.

Virksomhedens aktiver	Virksomhedens ansvar	Virksomhedens medarbejdere
• Tingskade: Bygninger & løsøre	• Erhvervs- og produktansvar	• Ulykke
• Driftstab	• Professionelt ansvar	• Sundhed
• Motorkøretøj	• Direktions- og bestyrelsesansvar	• Rejse
• Maskinkasko		• Arbejdsskade
• Transportforsikring		• Erhvervsvenetab
• Immaterielle rettigheder		• Kritisk sygdom og liv
• Kriminalitet og netbank		

Hvidvaskningsdirektivet – hvilke regler gælder?

Af Jeppe Hallager, advokatfuldmægtig, HjulmandKaptain

I det følgende gives et kort indblik i de regler, der gælder for en række finansielle virksomheder og liberale erhverv i forbindelse med forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Artiklen kan forhåbentlig forklare en del af de krav, som kunderne i disse virksomheders bliver mødt med – og som de formentlig ofte undrer sig over.

INDLEDNING

I forskellige sammenhænge støder både privatpersoner og erhvervsvirksomheder på, at eksempelvis deres bank, en advokat eller en revisor stiller krav om, at der skal afgives visse informationer og udleveres forskellige former for legitimation. Baggrunden for dette er, at denne type af virksomheder er underlagt en række særlige forpligtelser, der fremgår af den såkaldte hvidvaskningslov. Reglerne i denne lov bygger på et direktiv fra EU, der har til formål at bekæmpe kriminalitet, herunder terrorisme, ved at begrænse mulighederne for misbrug af det finansielle system til at hvidvaske penge og til at finansiere terrorvirksomhed. Samtidig skal reglerne lette politiets efterforskning af kriminalitet, herunder terrorisme.

Ved hvidvaskning forstås generelt et forløb, hvor oprindelsen af midler søges tilsløret for at undgå, at myndighederne finder ud af, at midlerne stammer fra kriminelle aktiviteter, eksempelvis handel med narkotika. Terrorfinansiering er udtryk for, at midler overføres til personer eller organisationer, der anvender midlerne til finansiering af terroraktiviteter, uanset om midlerne stammer fra kriminelle handlinger.

HVEM ER OMFATTET

De virksomheder, der er underlagt forpligtelserne i hvidvaskningsloven, kan overordnet inddeles i fire kategorier, som alle er kendetegnet ved, at de

ofte håndterer transaktioner, hvor der kan være risiko for hvidvaskning eller finansiering af terrorisme. Det drejer sig om finansielle virksomheder, advokater, revisorer og ejendomsmæglere. De finansielle virksomheder omfatter blandt andet banker, sparekasser, pensionskasser og forsikringsvirksomheder.

HVILKE PLIGTER ER DE UNDERLAGT?

En af de grundlæggende forpligtelser er, at de pågældende virksomheder skal "kende deres kunder". Dette indebærer, at der skal opnås kendskab til den enkelte kundes identitet, og at identiteten kontrolleres på baggrund af udleveret legitimation.

Fysiske kunder, hvilket almindeligvis er privatpersoner, skal som udgangspunkt udlevere oplysninger, som gør det muligt at identificere kunden. Der skal således afgives oplysning om navn, adresse og CPR-nr. eller anden lignende identifikation. Identitetsoplysningerne skal som udgangspunkt kontrolleres på baggrund af legitimationsdokumenter, eksempelvis kørekort, pas og sygesikringskort. Ved virksomhedskunder skal der ligeledes afgives oplysninger, som gør det muligt at identificere kunden, herunder navn, adresse og CVR-nr.

Der stilles ligeledes krav om legitimation som dokumentation for identitetsoplysningerne. Samtidig skal der afgives oplysning om, hvem

der ejer det selskab, der er kunde. Endelig skal der indhentes oplysninger om identiteten af den fysiske person, der eksempelvis via en række selskaber ejer det selskab, der konkret er kunde. Det enkelte kundeforhold skal overvåges, og der skal løbende ske ajourføring af de kundeoplysninger, der er indhentet.

I sammenhæng med ovennævnte krav om kendskabet til kunderne påhviler der virksomhederne en særlig opmærksomhedspligt. Forpligtelsen indebærer, at de skal være særligt opmærksomme på aktiviteter, der kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det drejer sig derfor især om komplekse eller usædvanligt store transaktioner og usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden. Hvis der konstateres transaktioner som disse, skal formålet med transaktionen undersøges. Hvis undersøgelserne ikke fører til afkræftelse af en konkret mistanke om eksempelvis hvidvaskning, har virksomheden pligt til at underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

KONTANTFORBUDET

Der er i Danmark indført en særlig regel om modtagelse af kontantbetalinger, der gælder for forhandlere af genstande og auktionsholdere. Reglen omtales almindeligvis som kontantforbudet. Det særlige ved reglen er, at den som den eneste regel i hvidvaskningsloven gælder for en



videre kreds end de virksomheder, der er omtalt under punkt 2. Ifølge den pågældende regel må forhandlere af genstande samt auktionsholdere ikke modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover. Dette gælder, uanset om betalingen sker på én gang eller ved flere betalinger, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Ved kontantbetalinger forstås betalinger med sedler og mønter og ikke betalinger ved brug af betalingskort. Begrebet "genstande" dækker over fysiske ting, herunder også gavekort, telefonkort og lignende, som har en fast handelsværdi. Tjenesteydelser er derfor ikke omfattet.

Såfremt der er tale om en både fysiske ting og en tjenesteydelse, skal der skelnes mellem

værdien på den fysiske ting og tjenesteydelsen. Hvis en virksomhed har solgt et køkken, og virksomheden skal stå for at sætte køkkenet op, må den kontante betaling for køkkenet ikke overstige 50.000 kr. Kontantforbuddet er derfor særligt relevant i brancher, hvor der ofte indgår større kontantbeløb, herunder guldsmede og bilforhandlere. Kontantforbuddet gælder ikke handler mellem private.

TILSYN OG STRAF

For at sikre virksomhedernes overholdelse af reglerne i hvidvaskningsloven er en række forskellige myndigheder og institutioner pålagt at føre tilsyn med reglerne.

Hvis en virksomhed rent faktisk overtræder kontantforbuddet ved at tage imod mere end de 50.000 kr. i kontanter, kan det let blive dyrt. Bødestrafen er 25 % af det beløb, der overstiger den tilladte grænse, dog mindst 10.000 kr. Derudover kan virksomhedens øverste ansvarlige også blive personligt straffet. Typisk ved idømmelse af en bøde på 10 % af det strafbeløb, som virksomheden skal betale, eller i grovere tilfælde, ved fængselsstraf.

Som virksomhed og ansvarlig ledelse er der således al mulig grund til at være opmærksom på, at hvidvaskningsloven ikke bliver overtrådt.

Iværksætterselskaber – de første erfaringer

Af Jesper Bierregaard, partner, DAHL Advokatfirma

Med virkning fra den 1. januar 2014 blev det muligt at stifte et såkaldt iværksætterselskab (IVS).

Men hvilken type virksomhed gemmer sig typisk bag selskabsformen?

Og hvor levedygtige har IVS'erne vist sig at være?

Med virkning fra den 1. januar 2014 blev det muligt at stifte et såkaldt iværksætterselskab (IVS). Et IVS er reguleret efter samme regler som anpartsselskaber og kan stiftes med en selskabskapital på mellem 1 kr. og 49.999 kr. Selskabet skal herefter opbygge kapitalen i selskabet ved, at selskabet sparer 25 % af det årlige overskud op, indtil selskabskapitalen og en særlig reserve til det opsparede overskud samlet udgør 50.000 kr. Dette svarer til minimumskapitalen for et anpartsselskab. Derefter kan iværksætterselskabet, hvis anpartshaverne ønsker det, omregistreres til et anpartsselskab (ApS).

I skrivende stund (juli 2015) kan det ved en søgning på Erhvervsstyrelsens selskabsregistreringsløsning (Virk.dk) konstateres, at der pt. er oprettet ca. 1.000 IVS'ere.

Virksomhedstyper

Bedømt ud fra selskabernes navne er en overvejende andel heraf holdingselskaber, dvs. selskaber der har til formål at eje kapitalandele i andre selskaber. Der er således kun etableret relativt få IVS'ere, der har egentlig virksomhedsdrift for øje. Dette hænger naturligt sammen med det forhold, at et IVS af mange i kommerciel henseende opfattes som mindre egnet end fx et ApS eller A/S til drift af virksomhed. Ofte vil både selska-

bets finansieringspartner og samhandelspartnere kræve en personlig hæftelse eller anden betryggende sikkerhed fra IVS'ets ejer som sikkerhed for, at selskabet opfylder sine forpligtelser. Dermed er ejeren jo reelt set ikke bedre stillet i forhold til at drive virksomheden i personlig regi! Hertil kommer, at kendskabet til IVS'et med sine kun 1½ år på bagen som en alternativ selskabsform til ApS og A/S fortsat ikke er så udbredt, herunder navnlig ikke i forhold til udenlandske kunder og samhandelspartnere m.v.

Hvor levedygtige har de været?

Af de ca. 1.000 registrerede IVS'ere har blot ca. 75 selskaber efterfølgende skiftet status som følge af enten opløsning eller konkurs. Den frygt mange havde for, at IVS'ere ville blive anvendt af mere eller mindre seriøse iværksættere til at føre deres forretningsideer ud i livet uden at sætte privatøkonomien på spil og med en lavine af konkurser til følge, har altså (endnu) ikke vist sig at holde stik.

Selvom et IVS kan stiftes med blot 1 krone, og dermed ikke kræver synderlig meget likviditet, skal man være opmærksom på, at SKAT kan stille krav om sikkerhed, når man anmelder selskabet til momsregistrering.

IVS'ere kan (såvel som andre selskabsformer)

blive mødt med krav om sikkerhedsstillelse fra SKAT i forbindelse med momsregistrering af selskabet. SKAT er berettiget til at kræve sikkerhed i tilfælde, hvor personerne bag selskabet inden for de seneste fem år enten som ejer, som direktions- eller bestyrelsesmedlem m.v. har haft væsentlig indflydelse på en anden virksomhed, der har påført staten et samlet tab som følge af konkurs eller anden insolvens eller har skabt en usikret restance til told- og skatteforvaltningen på mere end 50.000 kr.

Den krævede sikkerhed stilles oftest i form af bankgaranti, men den kan også stilles i form af børsnoterede obligationer, kontant indskud eller anden betryggende sikkerhed.

Kravet om sikkerhedsstillelse kan ramme såvel nyetablerede selskaber som igangværende selskaber.

Størrelsen af sikkerheden beror på et skøn. Udgangspunktet er, at der skal stilles sikkerhed for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter eller afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven, og det forventede gennemsnitlige tilsvaret i en 3-månedersperiode. Det gennemsnitlige tilsvaret beregnes for igangværende virksomheder på baggrund af det senest afleverede årsregnskab.

Kan virksomhedsordningen fortsætte efter salg af virksomhed?

Af Mikael Risager, tax partner

Når en selvstændig erhvervsdrivende ophører med virksomhed, kan virksomhedsordningen ikke længere anvendes – derved mistes muligheden for at udskyde den endelige skattebetaling af opsparret overskud. Ved at etablere en ny virksomhed kan den endelige beskatning fortsat udskydes. Med hvor lille en virksomhed kan man nøjes med?

I virksomhedsordningen kan den erhvervsdrivende nøjes med at betale en foreløbig skat på 22 % (2016-sats) af indkomst, som man opsparer i ordningen. Dermed kan den endelige skat af denne del af indkomsten udskydes til betaling på et senere fremtidigt tidspunkt. Det er en rentefri manøvre, som giver mulighed for personlig optimering af privatøkonomien.

Ønsker en person at forsøge at "holde liv" i virksomhedsordningen også efter ophør af virksomheden, er det ret centralt, at der fortsat eksisterer (eller etableres ny) virksomhed, som også SKAT anser for at være en virksomhed.

Bedømmelse af, om der eksisterer en virksomhed, sker på et konkret grundlag for den omhandlede virksomhed. I bedømmelsen indgår en række forskellige elementer. Praksis viser, at der er særligt fokus på, om virksomheden er ren-

tabel, og hvis ikke, om virksomheden har en vis intensitet, om virksomheden udøves nogenlunde regelmæssigt, og om virksomheden har en helt underordnet karakter.

I et tilfælde var investeringen 500 kr. i et redskabsskur, hvor der var en husleje på 2.000 kr. årligt, og som bidrog med et overskud på 1.300 kr. årligt før revisoromkostninger. Desværre måtte indehaveren have assistance til udarbejdelse af regnskabet, og efter fradrag af udgifter hertil blev det et underskud. Investeringen anses herefter ikke for at være rentabel, af meget ringe intensitet, samt af underordnet karakter – og derfor kunne det skattemæssigt ikke anses for en virksomhed. Indehaveren kunne således ikke oprettholde udskydelse af de endelige skatter og blev bedt om at efterbetale den udskudte skat.

I et andet tilfælde var investeringen i en garage

til udlejning, hvor der blev opnået et årligt overskud på 900 kr. før revisoromkostninger. På trods af et endnu lavere resultat end i forrige tilfælde kunne indehaveren undlade at henhøre revisoromkostninger til resultatet, således at virksomhedens resultat var positivt. Dermed var virksomhedens rentabel, og virksomhedsordningen kunne anvendes.

Konklusion

Selvom praksis på området her kun er skitseret, kan man således konkludere, at hvis en investering giver overskud, så øges sandsynligheden for at opretholde en virksomhedsordning. Det er altså helt centralt for opnåelse af målet – planlagt udskydelse og optimering af endelig skattebetaling – at etablering af / investering i en ny virksomhed først og fremmest medfører overskud.

Lønmodtager eller honorarmodtager?

Af Janni Klinge Stenger, jurist, Ase Selvstændig

Hvad vil det sige at være honorarmodtager fremfor lønmodtager?

Og hvad kan konsekvensen af en forkert vurdering være for en arbejdsgiver?

Hvornår er man lønmodtager

Der er ingen generel definition af begrebet lønmodtager. Om man er lønmodtager kommer an på det regelsæt, man vurderer ud fra, da definitionen er forskellig fra lov til lov. Følgende kriterier er vejledende:

- Arbejdet udføres i arbejdsgivers navn og for arbejdsgivers regning og risiko.
- Der er indgået en aftale om en løbende arbejdsydelse, som arbejdsgiver disponerer over.
- Der modtages vederlag for det arbejde, der udføres, ikke for præstationen af et bestemt resultat.
- Arbejdet udføres efter arbejdsgivers instrukser og er undergivet arbejdsgivers tilsyn og

kontrol.

- Arbejdet skal udføres personligt.

Kendetegn for en honorarmodtager

En honorarmodtager kendetegnes typisk ved, at pågældende modtager et fast honorar for et stykke arbejde. En honorarmodtager har ikke en økonomisk risiko ved udførelse af arbejdet, men en honorarmodtager vil ikke være part i et ansættelsesforhold på samme måde som en lønmodtager. Eksempelvis vil foredragsholdere ofte være honorarmodtagere.

Konsekvens ved en forkert vurdering

De ansættelsesretlige love og eventuelt de kollektive overenskomster finder anvendelse, når der

er tale om en lønmodtager, men ikke over for en honorarmodtager. Det betyder blandt andet, at en lønmodtager har ret til ferie efter ferieloven, en kontrakt der overholder ansættelsesbevisloven og eventuelt rettigheder ifølge funktionærloven, såsom løn under sygdom og lovbestemte opsigelsesvarsler. Hvis arbejdsgiver er omfattet af en kollektiv overenskomst, kan lønmodtageren have krav på en bestemt løn, pension, feriefridage med mere.

Er en honorarmodtager reelt lønmodtager, kan konsekvensen være et efterbetalingskrav.

Vær opmærksom på, at det er de faktiske forhold, der er afgørende. Man kan ikke aftale sig ud af lønmodtagerstatus ved at kalde det honorararbejde.

Ansæt en elev eller lærling – og få del i opsvinget

Af Simon Neergaard-Holm, chefkonsulent, Dansk Arbejdsgiverforening

Ansættelse af en elev eller lærling kan sikre virksomheden den nødvendige arbejdskraft i det kommende økonomiske opsving. Samtidig dækker Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag (AUB) virksomhedens lønudgifter i de perioder, hvor eleven er på skoleophold.

Danmark er netop nu på vej mod et opsving i økonomien. En af de største udfordringer i opsvinget kan dog meget vel blive, at virksomhederne kommer til at mangle faglært arbejdskraft. Det skyldes, at flere ældre medarbejdere går på pension, og der er færre unge til at erstatte dem.

I den forbindelse kan ansættelse af elever og lærlinge være en god mulighed for virksomheden. At virksomheden også har mulighed for at få lønrefusion gennem Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag (AUB), når medarbejderen er på skoleophold, gør blot ansættelsen af en elev eller lærling mere attraktiv.

Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag (AUB) giver tilskud

Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvstændig institution, der blev oprettet ved lov i 1977, og som i dag administrativt er en del af ATP-koncernen. AUB har til formål at understøtte virksomheder, der ansætter elever og lærlinge, og som derved uddanner den arbejdskraft, som virksomhederne skal bruge i fremtiden.

Alle virksomheder med mere end én fuldtidsansat medarbejder betaler bidrag til AUB.

AUB administrerer forskellige refusions- og tilskudsordninger til virksomheder, elever og erhvervsskoler. AUB-ordningen omfatter også betaling af tilskud til arbejdsgivere, der har haft befordringsudgifter i forbindelse med elevers skoleophold.

Lønrefusion under skoleophold

AUB er således med til at gøre det mere attraktivt at ansætte og beskæftige elever og lærlinge ved at betale lønrefusion for virksomhedens lønudgift i forbindelse med elevens skoleophold.

Lønrefusion udbetales, når følgende betingelser er opfyldt:

- Der skal mellem virksomhed og elev foreligge en skriftlig uddannelsesaftale, som både omfatter praktik i virksomheden og skoleophold.
- Uddannelsesaftalen, der skal være registreret af en erhvervsskole, skal forpligte arbejdsgiveren til at betale løn i hele aftaleperioden.



Findes der en kollektiv overenskomst, skal alle arbejdsgivere inden for beskæftigelsesområdet mindst betale løn efter reglerne i denne overenskomst.

- Under skoleopholdet må eleven ikke arbejde for virksomheden.
- Der findes i dag fire lønrefusionssatser, der er afhængig af elevens læreår. Herudover er der en særlig refusionssats for elever over 25 år (voksenelever). Lønrefusionen kan ikke overstige elevens løn under skoleopholdet.

Lønrefusion og befordring refunderes automatisk

AUB betaler også virksomhedens befordringsudgifter i forbindelse med elevers skoleophold. Tilskuddet udgør højst 80 pct. af udgifterne til billigste, offentlige befordringsmiddel. Det fremgår af overenskomsten for uddannelsesområdet, om eleven har krav på dækning af sine udgifter til befordring.

Er eleven indkvarteret under skoleopholdet, ydes der befordringstilskud for rejsen til og fra

indkvarteringsstedet. Der ydes desuden befordringstilskud, hvis eleven rejser til og fra sædvanlig bopæl i forbindelse med weekend, påske- og juleferie.

Både refusion af lønudgift og befordringstilskuddet bliver af ATP automatisk udbetalt til virksomhedens Nem-Konto. Det sker på grundlag af erhvervsskolens registrering af elevens skoleophold, som oplyses over for virksomheden.

Arbejdsgiver skal derfor kun reagere, hvis der er udbetalt et andet beløb til dækning af eleven, end det skolen har oplyst. Selv i de tilfælde, hvor arbejdsgiver eller skole ændrer oplysninger, vil reguleringen ske automatisk, så arbejdsgiver heller ikke skal foretage sig noget her.

Få mere information om AUB her: www.virk.dk.

Vi noterer at ...

Af Erik Høegh, tax partner

Aldersopsparring og konvertering af kapitalpension

Der er ikke længere fradrag for indbetalinger på kapitalpension. Derfor vil kapitalpensionskonti som udgangspunkt være hvilende indtil udbetalingstidspunktet. Når pensionsalderen opnås, udbetales kontoen med en afgift på 40 % af pensionsværdien.

Der er mulighed for at konvertere en kapitalpensionskonto til en aldersopsparring. Ved konverteringen betales en afgift af indestående på kapitalpensionskontoen, og derfor skal der ikke betales skat eller afgift, når aldersopsparringen udbetales ved opnåelse af pensionsalderen. Hvis konverteringen fra kapitalpension til alderspension finder sted inden udgangen af 2015, opnås en afgiftsrabat på 2,7 %, idet der i så fald alene skal betales en afgift på 37,3 %. Ved konvertering efter 2015 skal der betales en afgift på 40 %.

Indbetalinger på en aldersopsparring kan ikke fratreges i den skattepligtige indkomst. Til gengæld er udbetalingen ved pensionsalderen skatte- og afgiftsfri. Afkastet af aldersopsparringen beskattes med 15,3 % efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvilket er betydeligt lavere end beskatning af afkastet på frie midler. Der kan i 2015 højst indbetales et beløb på kr. 28.600.

Aldersopsparringen er fritaget for kreditorfølgning, så længe den ikke er blevet udbetalt. Opsparingen kan placeres på en kontantkonto eller vælges brugt til placering i værdipapirer.

Selskaber – ny selvangivelsesfrist

SKAT har haft betydelige udfordringer med det nye digitale system til selskabers selvangivelse. Derfor er selvangivelsesfristen for indkomståret 2014 yderligere udskudt med én måned, således at selvangivelsesfristen herefter er den 1. september 2015.

Tilsvarende er selvangivelsesfristen for indkomst-

året 2015 udskudt til den 1. september 2016.

Udskyldelsen af selvangivelsesfristen gælder tilsvarende for underskudsregistrering.

Årsopgørelserne for indkomståret 2014 forventes dannet sidst i oktober 2015.

Udbetaling af ekstraordinært udbytte

Udgangspunktet er, at kapitalejere af anpartar eller aktier kun får udbetaling af udbytte vedtaget på den ordinære generalforsamling. Der er dog mulighed for at få en ekstraordinær udbetaling af udbytte. En sådan udbytteudlodning skal ske på en ekstraordinær generalforsamling, som indkaldes af kapitalejerne.

Beløb som selskabet har henlagt til frie reserver kan udbetales, ligesom oparbejdet overskud efter regnskabsåret udløb.

Til vurdering af selskabets økonomiske situation før der sker udbetaling, skal der udarbejdes en mellembalance. Er der revisionspligt i selskabet, skal revisoren godkende og underskrive mellembalancen. Der er dog kun krav om udarbejdelse af mellembalance i de tilfælde, hvor balancen fra årsregnskabet er mere end 6 måneder gammel.

Digital Post

Fra den 1. november 2013 er bestemmelserne om Digital Post trådt i kraft. Alle virksomheder med et CVR-nummer er herefter omfattet af obligatorisk Digital Post.

Det er virksomhedens ansvar, at adressen er opdateret i CVR-registeret, så underretningsbreve og evt. adviseringsbreve kommer frem. Det er også virksomhedens ansvar at tjekke den digitale postkasse.

De digitale meddelelser kan sidestilles med breve på papir. Det betyder, at virksomhederne går glip af vigtig post, hvis postkassen ikke tømmes regelmæssigt. Hvis virksomheden ikke reagerer på eksempelvis påbud eller krav, kan det få alvorlige følger. Det offentlige kan med Digital post f.eks. ophøre med at sende rykkere med anbefalet brev.

Beskatning af elbil stillet til rådighed af arbejdsgiver

Elbiler bliver mere og mere udbredt. Dette gælder også elbiler, som stilles til rådighed for med-

arbejderen af arbejdsgiver.

Udgangspunktet for beskatning af fri elbil sker på tilsvarende vis som øvrige biler, hvor beskatningsgrundlaget er bilens anskaffelsespris med tillæg af leveringsomkostninger og fabriks- eller importørmonteret ekstraudstyr. Det bemærkes, at der ikke er registreringsafgift på elbiler.

Udgifter til elektricitet til opladning af elbil betragtes som en almindelig driftsudgift, som er dækket af den almindelige firmabilbeskatning. Hvis bilen oplades fra en stander opstillet på medarbejderens bopæl, kan udgiften til elektricitet dækkes af arbejdsgiveren under forudsætning af, at standeren er udstyret med et specialstik, som kun kan anvendes af elbiler.

Såfremt arbejdsgiveren bekoster installation af ladestanderen hos medarbejderen, vil udgiften hertil skulle tillægges bilens anskaffelsessum og dermed tillægges beskatningsgrundlaget for den frie firmabil.

Ferie- og fritidskørsel i gulpladebiler

Gulpladebiler må kun anvendes til erhvervs-mæssig kørsel. Ved anvendelse til privatkørsel vil virksomheden skulle efterbetale moms, ligesom føreren risikerer at blive beskattet af brug af firmabil.

Indførelsen af dagsbeviser gør det imidlertid muligt at anvende gulpladebilen til erhvervs-mæssig kørsel, uden at det får skattemæssig betydning for hverken arbejdsgiver eller arbejdstager.

Et dagsbevis til en bil koster følgende pr. døgn:

- Bilens totalvægt op til 3 ton, 225 kr.
- Bilens totalvægt mellem 3 og 4 ton, 185 kr.

For biler mellem 3-4 ton skal virksomheden betale udtagningsmoms vedrørende den private kørsel.

Der kan købes op til 20 dagsbeviser pr. bil pr. år. Dagsbevis kan købes via SKAT's hjemmeside og skal købes senest 1 time før den private kørsel påbegyndes. Føreren skal medbringe dagsbeviset under kørslen.

KARNOV GROUP

Ansvarshavende redaktør:
Statsautoriseret revisor Niels Lyng Pedersen

Redaktion:
Direktør Finn Elkjær
Statsautoriseret revisor Torben Madsen
Skattekonsulent Mikael Risager

Redaktører, Karnov Group Denmark A/S
Majbritt Cordt
Kasper Qvist Færgemann
Design/Sats: Karnov Group Denmark A/S

Tryk: Skabertrang | Silkeborg Bogtryk
ISSN nr.: 0108-9196

Redaktion afsluttet d. 7. august 2015

Dato	Diskontoen	Nationalbankens udlånsrente
Fra 15. januar 2010	0,75 %	1,05 %
Fra 8. april 2011	1,00 %	1,30 %
Fra 8. juli 2011	1,25 %	1,55 %
Fra 3. november 2011	1,00 %	1,20 %
Fra 9. december 2011	0,75 %	0,70 %
Fra 1. juli 2012	0,25 %	0,45 %
Fra 6. juli 2012	0,00 %	0,20 %
Fra 25. januar 2013	0,00 %	0,30 %
Fra 3. maj 2013	0,00 %	0,20 %
Fra 20. januar 2015	0,00 %	0,05 %